

Beschikking

Wij, Ph. Joos de ter Beerst, Ondervoorzitter, aangesteld om de Voorzitter van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel te vervangen,

Bijgestaan door T.Verstraete, afg. Griffier;

Gezien het voorafgaand hieraan gehecht verzoekschrift.

Gelet op artikel 584 lid 3, 2° en 3° van het Gerechtelijk Wetboek,

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken,

De procedure bij eenzijdig verzoekschrift, die afwijkt van het basisprincipe dat elke gerechtelijke procedure tegensprekelijk moet zijn, dient een uitzondering te blijven en kan slechts worden aangewend in zoverre een inleiding bij dagvaarding, zelfs met verkorting van termijnen, kennelijk onmogelijk is of niet doeltreffend kan zijn.

(M.Van Hoecke, vorderingen op éézijdig verzoekschrift en het recht van verdediging, R.W., 1990,91,597; W.De Rijcke, noot onder Brussel, 10.02.1997,R.P.S.,1997,714; H.Bourlabah, l'intervention du juge des référés par voie de requête unilatérale: conditions, procédure et recours, in "le référé judiciaire, 2003, blz 85).

Wanneer een eenzijdig verzoekschrift neergelegd wordt, dient verzoekende partij te bewijzen dat een gewone vordering in kortgeding zijn actie elke doeltreffendheid zou ontnemen, hetzij de onmogelijkheid te dagvaarden zelfs middels verkorte termijnen, hetzij de noodzaak van een verrassingseffect, het ontbreken van enig verweerder of van enig identificeerbaar of geïdentificeerd verweerder (Van Compernelle en Closset-Marchal, examen de jurisprudence, R.C.J.B., 1999,155).

Ter zake is het volgens het verzoekschrift pas op vrijdagavond 4 april dat de raadsman van verzoeker gecontacteerd werd door de heer [REDACTED] die aankondigde dat het VTM programma Telefacts op dinsdag 8 april 2014 een reportage zal wijden aan [REDACTED] en aan gewezen onderzoeksrechter [REDACTED] en waarbij echter geweigerd werd de inhoud weer te geven van verklaringen van personen die tijdens de uitzending aan het woord zullen komen op voorhand kenbaar te maken, terwijl de heer [REDACTED] in het verleden reeds uitlatingen geuit heeft over verzoeker die door deze persoon afgeschilderd wordt als een corrupte magistraat. Een vordering tot wraking van rechters van de rechtbank van eerste aanleg te Veurne werd reeds onderzocht door het Hof van Cassatie en deze vordering werd ongegrond verklaard. Er is een onderzoek lopende tegen de heer [REDACTED] bij het parket-generaal te Gent .

Bij brief/ mail van zaterdag 5 april 2014 heeft de raadsman van verzoeker zich verzet tegen het gebruik van beeldmateriaal waarop verzoeker herkenbaar zou zijn en heeft hij gesteld dat hij geen debat wenst te voeren in de media. Bij brief van 7 april werd door de raadsman van verzoeker ook gevraagd om vooraf de reportage te mogen bekijken . Hierop werd niet ingegaan, om reden dat de heer [REDACTED] niet wenste mee te werken aan de reportage (mail van 7 april Van de heer [REDACTED]).

Volgens een mail van de journalist [REDACTED] wordt al aangekondigd (st 8) *dat de beweerde getuigen van de heer [REDACTED] de heer [REDACTED] in verband brengen met een beweerd netwerk "dat bij Veurnse gerecht invloed uitoefende op rechters om vonnissen op maat te maken; De heer [REDACTED] zou aan het hoofd van dat netwerk staan en al zijn macht en invloed als onderzoeksrechter gebruiken om zich persoonlijk te verrijken. Van dat netwerk zouden dan ook advocaten deel uitmaken die als tussenpersoon optreden en gelden opstrijken waarvan een deel naar de heer Vanmaele zou gaan. Daarnaast beschikt de redactie over bijkomende informatie die deze aantijgingen kunnen staven..."*

De vrijheid van mening is niet onbeperkt. Artikel 10.2 EVRM bepaalt uitdrukkelijk dat er grenzen zijn aan het recht op vrije meningsuiting, waarvan de uitoefening kan beperkt worden aan bepaalde formaliteiten, voorwaarden beperkingen of sancties onder meer ter bescherming van de openbare orde en de bescherming van de rechten van anderen. Artikel 19 Grondwet bevestigt dat de vrijheid van meningsuiting niet geldt indien deze meningsuiting een misdrijf uitmaakt. Laster en eeroof zijn strafbaar (art. 443 Sw). Een voorafgaandelijke tussenkomst van de rechterlijke macht om een uitzending te verbieden kan in dergelijke aangelegenheden toegestaan worden. (Kortgeding Brussel, 12 november 1997, JLMB, 1998, 775).

De procedure ingeleid op grond van uiterste hoogdringendheid bij toepassing van art. 584 al 3 Ger.Wb. is dan ook ontvankelijk.

OM DEZE REDENEN,

Verklaren het huidig verzoek ontvankelijk en gegrond in de hierna volgende mate.

Verbieden de N.V. MEDIALAAN een reportage uit te zenden althans voor zover daarin zou worden gesuggereerd dat de heer [REDACTED] [REDACTED] zich schuldig maakt aan passieve omkoping, aan het hoofd staat van een netwerk dat invloed uitoefent op het bekomen van gunstige vonnissen en /of het portret van verzoeker zou gebruikt worden.

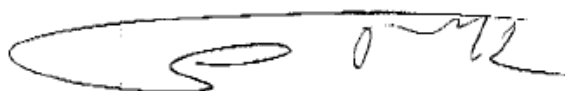
En dit alles onder een verbeurte van een dwangsom van 200.000,-EUR per uitzending.

Zeggen dat deze maatregelen verder gelden totdat een rechtbank ,
zetelend ten gronde, dan wel in kortgeding , nadat nopens de uitzending
van voormelde reportage op verzoek van een van de beide partijen een
procedure ingesteld zal zijn geweest, ingevolge deze procedure een
uitspraak in laatste aanleg gewezen zal zijn dat in kracht van gewijsde
getreden zal zijn.

Verleend te Brussel, in ons kabinet, op de Justitiepaleis, bijgebouw
Montesquieu, op 8 april 2014.

T. Verstraete

Ph. Joos de ter Beerst